

Ο ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟ

Η **Πελοπόννησος**, γνωστή και ως **Μωριάς** (*Μοριάς*), όπως αποκαλείται από τους Πελοποννήσιους είναι η μεγαλύτερη χερσόνησος της Ελλάδας, και ένα από τα εννέα γεωγραφικά της διαμερίσματα. Βρίσκεται στα νότια του ηπειρωτικού τμήματος της χώρας και συνδέεται με τη Στερεά Ελλάδα μέσω του Ισθμού της Κορίνθου και της γέφυρας Ρίου-Αντιρρίου. Στην Πελοπόννησο συναντάμε πολλά θρησκευτικά μνημεία, ανάμεσα στα οποία είναι και τα εξής:

Εκκλησάκι της Αγίας Θεοδώρας

Το εκκλησάκι της Αγίας Θεοδώρας, στο χωριό Βάστα, βρίσκεται λίγα χιλιόμετρα από την Μεγαλόπολη Αρκαδίας. Είναι βυζαντινής τεχνοτροπίας και ανεγέρθηκε τον 12ο αιώνα μ.Χ. Έχει μόλις 4 μέτρα πλάτος και 5 μέτρα μήκος. Θεωρείται ως θαύμα που αψηφά τους νόμους της φύσης και για τον λόγο αυτόν προσελκύει πλήθος επισκεπτών και πιστών.

Στην ουσία 17 μεγάλες βελανιδιές (όσα και τα χρόνια της Αγίας όταν μαρτύρησε) στηρίζονται αποκλειστικά στην στέγη του μικρού πέτρινου ναού ενώ από τα θεμέλια του αναβλύζουν νερά. Οι ρίζες των δέντρων δεν είναι ορατές και διακρίνονται μόνο οι κορμοί και τα κλαδιά που περνούν μέσα από τους τοίχους και την στέγη. Έχει καταγράψει στο βιβλίο Γκίνες ως «θαυμαστός ναός».

Σύμφωνα με τη θρησκευτική παράδοση η Αγία Θεοδώρα ήταν κόρη του αυτοκράτορα Κωνσταντίνου Η'. Η Αγία μεταμφιέστηκε σε άνδρα και κατατάχτηκε στο στρατό του Βυζαντίου. Εκεί κατηγορήθηκε άδικα για άνομες πράξεις και θανατώθηκε. Λίγο πριν εκτελεστεί προσευχήθηκε στον Θεό λέγοντας : « Κάνε, Κύριε, το σώμα μου ναό, τα μαλλιά μου δέντρα που να μαρτυρούν την προστασία σου στην αγνότητα μου και το αίμα μου νερό να τα ποτίζει. Αμήν.».

Γιορτάζεται η μνήμη της κάθε χρόνο στις 11 Σεπτεμβρίου.

Ιερά Μονή του Αγίου Θεοδοσίου του Νέου

Η Ιερά Μονή του Αγίου Θεοδοσίου του Νέου, βρίσκεται στο χωριό Παναρίτη 8 χλμ από το Ναύπλιο. Ιδρύθηκε το 880 μ.Χ. από τον Όσιο Θεοδόσιο, που καταγόταν από την Αθήνα αλλά ασκήτησε στην περιοχή. Μετά τον θάνατο του, περίπου το 922 μ.Χ., η Μονή ερήμωσε και επαναλειτούργησε στις αρχές του 16ου αιώνα. Το 1835 η περιουσία του Μοναστηριού, περιήλθε στο κράτος. Τέλος, επαναλειτούργησε ως γυναικεία Μονή κι έκτοτε οι μοναχές επιτελούν πλούσιο φιλανθρωπικό και πνευματικό έργο, ενώ παράλληλα φροντίζουν τόσο για την αρμονία όσο και για την συντήρηση των χώρων.

Η Μονή, αποτελείται από ναούς, κελιά και ξενώνες. Το πρώτο εκκλησάκι της «Ιερέας Συνάντησης», είναι αφιερωμένο στη συνάντηση του Αγίου Θεοδοσίου με τον Άγιο Πέτρο Επίσκοπο Άργους. Στο

σημείο αυτό ο Όσιος (τον οποίον διέβαλαν εχθροί του) είχε μέσω θαύματος προβλέψει την άφιξη του Επισκόπου (ο οποίος θα αποφάσιζε για την τύχη του) και τον προϋπάντησε, κρατώντας για θυμιατό στα χέρια τον σκούφο του με αναμμένα κάρβουνα, χωρίς να καίγεται. Η μνήμη του συμβάντος, εορτάζεται την πρώτη Κυριακή μετά τις 3 Μαΐου.

Στα νότια του συγκροτήματος, βρίσκεται η σκήτη,ασκητήριο του Αγίου που τώρα έχει γίνει ναός του Τιμίου Σταυρού.

Ο τάφος του Οσίου καθώς κι ένα τεμάχιο από τα λείψανα του, βρίσκεται στο εκκλησάκι του Αγίου Προδρόμου που έχτισε ο ίδιος κι αποτελεί πηγή πολλών θαυμάτων.

Η Μονή πανηγυρίζει στην γιορτή του Αγίου στις 7 Αυγούστου.

Ιερά Μονή Αγίου Δημητρίου Αυγού

Η Ιερά Μονή Αγίου Δημητρίου Αυγού, είναι ένα χριστιανικό μνημείο της Αργολίδας και βρίσκεται κοντά στο χωριό Δίδυμα. Είναι χτισμένη σε υψόμετρο 853 μέτρων με θέα τη χαράδρα του ποταμιού Ράδου. Δεν γνωρίζουμε το ακριβές έτος ίδρυσης της, αλλά υπολογίζεται στους βυζαντινούς χρόνους κι υπήρξε φρούριο των Παλαιολόγων,

Αρχικά υπήρξε ένα από τα ασκητήρια της περιοχής, ενώ τα κελιά της φιλοξένησαν τους επαναστάτες του 1821. Το 1834 με διάταγμα του Όθωνα έπαψε η λειτουργία της.

Στις μέρες μας, από το μοναστήρι σώζεται μόνο το καθολικό, που είναι λαξευμένο σε βράχο στις τρεις πλευρές του, εκτός από τη βόρεια και μέρος της δυτικής, δηλαδή της προσόψεως του ναού. Μέσα στον κύριο ναό, που είναι αφιερωμένος σε δυο αγίους, υπάρχουν αγιογραφίες του 17ου αιώνα, ενώ μέσα στην σπηλιά της Μεταμορφώσεως σώζονται εικόνες του 11ου αιώνα που απεικονίζουν την Παναγία, την Αγία Άννα και την Αγία Κυριακή.

Δυστυχώς το 1825 το μοναστήρι πυρπολήθηκε από τα στρατεύματα του Ιμπραήμ Πασά, ενώ το 1854 μια δεύτερη πυρκαγιά κατέστρεψε το ξυλόγλυπτο επίχρυσο τέμπλο, τους θόλους, τις αγιογραφίες κλπ.

Σύμφωνα με την παράδοση οι τεχνίτες που ανέλαβαν την ανέγερση του ναού είχαν διαλέξει άλλη τοποθεσία. Έχτιζαν όλη μέρα αλλά όταν πήγαιναν να βρουν τα εργαλεία τους αυτά είχαν εξαφανιστεί. Πίστεψαν πως ήταν σημάδι από τον Θεό και τον άγιο Δημήτριο. Για να βεβαιωθούν ότι το τωρινό σημείο ήταν το ιδανικό για να χτιστεί η Μονή, πήραν ένα αυγό και το έριξαν από τα βράχια. Το αυγό παρόλο που έπεσε από ψηλά δεν έσπασε, έτσι κατάλαβαν ότι εκεί έπρεπε να τη χτίσουν κι από εκεί πήρε και το όνομα της.

Πλέον λειτουργεί μόνο δύο φορές τον χρόνο στην γιορτή του Αγίου Δημητρίου του Μυροβλύτη και των Αγίων Θεοδώρων.

Μονή Λουκούς Αρκαδίας

Η Ιερά Μονή Λουκούς είναι το σπουδαιότερο μοναστήρι της Κυνουρίας και ένα από τα σπουδαιότερα μοναστικά κέντρα της Αρκαδίας. Είναι αφιερωμένο στη Μεταμόρφωση του Σωτήρος. Βρίσκεται δίπλα στον ποταμό Τάνο, σε απόσταση 3 χλμ. από το Άστρος και πολύ κοντά στα Κάτω Δολιανά. Υπάρχουν πολλές απόψεις σχετικά με το όνομα της Μονής Λουκούς. Πιθανότερη είναι η άποψη ότι προέρχεται από την ρωμαϊκή ονομασία Lucus, που σημαίνει «ιερό άλσος». Σύμφωνα με την παράδοση η μονή χτίστηκε το 1117. Επιπλέον από πατριαρχικό σιγίλλιο του Πατριάρχη Διονυσίου Β΄, μαθαίνουμε ότι ήταν «εξαρχής πατριαρχικό σταυροπήγιο». Κατά τα χρόνια της Ενετοκρατίας, στο μοναστήρι εγκαταστάθηκαν Ρωμαιοκαθολικοί μοναχοί και όταν έφυγαν, πήραν και τις κτητορικές πλάκες του ναού. Λίγα χρόνια πριν την Επανάσταση του 1821, η Μονή είχε μεγάλη περιουσία και έτσι βοήθησε στην ίδρυση αλληλοδιδασκτικού σχολείου στο χωριό Άγιος Ιωάννης, το έτος 1765, στο μετόχι της.

Τα κτήρια της μονής αποτελούν ένα παραλληλόγραμμο συγκρότημα, το οποίο είναι πλήρως ανακαινισμένο. Στον προαύλιο χώρο υπάρχουν διάφορα κιονόκρανα και ανάγλυφα που κατά καιρούς έχουν βρεθεί στο χώρο της μονής. Το καθολικό ανήκει στον τύπο του εγγεγραμμένου σταυροειδούς με τρούλο. Στους τοίχους του καθολικού υπάρχουν εντοιχισμένα διάφορα κιονόκρανα, επιστήλια κ.ά. Εσωτερικά αγιογραφήθηκε το 1649. Σημαντικές είναι, επίσης, οι εικόνες του ξυλόγλυπτου τέμπλου και η εικόνα της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος του 17ου αι.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΑΛΕΒΗΣ

Το πρώτο Μοναστήρι της Μαλεβής ήταν κτισμένο στο πιο ψηλό μέρος του Μαλεβού, που σήμερα το ονομάζουμε «Κανάλους». Εκεί ήταν κτισμένο και απομονωμένο, μέσα στα απάτητα δάση του Μαλεβού. Το Μοναστήρι ιδρύθηκε το 717 μ.Χ. σύμφωνα και με το βιβλίο χρονολογίας Ιερών Μονών που διασώζεται. Όμως, μέσα σε μια χρονιά, «κοιμήθηκαν» όλοι οι Μοναχοί. Από τότε αποφάσισαν οι Μοναχοί να εγκαταλείψουν το Μοναστήρι των Καναλών και να κτίσουν άλλο, αρκετά χαμηλότερα. Η επί του Πάρνωνος Ιερά Μονή της Μαλεβής είναι ένα από τα αρχαιότερα Μοναστήρια της περιοχής. Επειδή η τιμή και προσκύνηση της Θεοτόκου ήταν η σπουδαιότερη, γι

αυτό και οι ασκητές, τιμώντας Την, ίδρυσαν πολλά Μοναστήρια στη μνήμη της. Έτσι, μεταξύ των Μοναστηριών προς τιμήν της Παναγίας μας, είναι και αυτό, της Κοιμήσεως της Θεοτόκου... Και επειδή τούτο ήταν παλαιότερα κτισμένο στην τοποθεσία Καναλόι, κοντά στην κορυφή του Μαλεβού όρους, έτσι σιγά σιγά ονομάστηκε «*Η Παναγία του Μαλεβού*», και τελικά Παναγία Μαλεβή, ή απλά Μαλεβή.

Η επανίδρυση της σημερινής Ιεράς Μονής της Παναγίας της Μαλεβής, καθώς τούτο σημειώνεται στην ιστορική επιγραφή του καθολικού της Μονής, η οποία είναι εντοιχισμένη στην πρόσοψη της εκκλησίας, έγινε από το Σιταινιώτη Ιερομόναχο Ιωσήφ Καρατζά.

Πάρις Ζέρβα Γ1

Μαρίνα Καραγιάννη Γ1